

Armadillo Greco

Creations

Μομωτάρω

Ταξίδι στα νησιά των γυναικών

Μετάφραση-Απόδοση-Εικονογράφηση: Armadillo Greco

Armadillo Greco

Momotara

«Ταξίδι στα νησιά των Γυγάντων»

Απόδοση κειμένου-Εικονογράφηση

Armadillo Greco, Momotaro, «Ταξίδι στο νησί των Γιγάντων»

Αυγустος 2019

Σχεδιασμος, Επιμέλεια, Σελιδοποιηση: Armadillo Greco Creations

<http://bit.ly/fbarmadillogreco>

Άδεια Creative Commons

Αναφορά Δημιουργού-Μη Εμπορική Χρήση

Όχι Παράγωγα έργα 3.0, Ελλάδα

Με τη σύμφωνη γνώμη του συγγραφέα και του εκδότη επιτρεπεται σε οποιοδήποτε αναγνώστη η αναπαραγωγή του έργου (ολική, μερική ή περιληπτική, με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο), η διανομή και η παρουσίαση στο κοινό υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: αναφορά της πηγής προέλευσης, μη εμπορική χρήση του έργου. Επίσης δεν μπορείτε να αλλοιώσετε, να τροποποιήσετε ή να δημιουργήσετε στο έργο αυτό.

Αναλυτικές Πληροφορίες: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/gr/>

EDITORIAL

Ο άνθρωπος πίσω από την περσόνα του Armadillo Greco, είναι ένας άνθρωπος καθημερινός ο οποίος στον ελεύθερο του χρόνο, ζωγραφίζει, χρησιμοποιώντας τη ζωγραφική ως αγχολυτικό.

Προσπαθεί να εκδόσει το πρώτο του βιβλίο με συμβατικό τρόπο αλλά περιμένοντας αποφάσισε ότι θα ήθελε να βγει αρχικά κάποιο έργο του στο κοινό, για το ψόνιο.

Γι αυτό το λόγο δημιούργησε την περσόνα αυτή και τη σχετική σελίδα στο Facebook και εκδίδει μόνος τις ιστορίες του, ελπίζοντας κάποια στιγμή να τις δει και σε κάποιο βιβλιοπωλείο.

Σε ότι αφορά την ιστορία αυτή θα ήθελε να ξέρετε ότι πρόκειται για ένα γνωστό παραμύθι της Ιαπωνίας (<https://en.wikipedia.org/wiki/Momotar%C5%8D>), το οποίο δεν βρήκε κάπου στα Ελληνικά και αποφάσισε να το μεταφράσει-αποδόσει στα Ελληνικά και να κάνει την εικονογράφηση σε στυλ Graphic Novel...

Ο συγγραφέας σας ζητάει συγνώμη εάν το αποτέλεσμα είναι ερασιτεχνικό στο μάτι σας αλλά υπόσχεται ότι, το οποίο επόμενο θα είναι καλύτερο...

Καλή ανάγνωση...

Μία φορά και ένα καιρό στη μακρινή Ιαπωνία, ζούσε σε ένα χωριό ένα ζευγάρι... Ο άντρας ήταν ψαράς και η γυναίκα είχε ένα μικρό φούρνο, που έφτιαχνε τα καλύτερα τυροπιτάκια της χώρας...

Ζούσαν ευτυχισμένοι αλλά, περνώντας τα χρόνια, τους στεναχωρούσε που δεν κατάφεραν να αποκτήσουν ένα παιδάκι...

Μία μέρα που ο άντρας μάζευε τα δίχτυα του, βρήκε μαζί με τα ψάρια ένα τεράστιο ροδάκινο... Το μεγαλύτερο που είχε δει ποτέ...

Το πήρε σπίτι και μαζί με τη γυναίκα του, το άνοιξαν και έκπληκτοι είδαν ότι, εκεί που θα έπρεπε να υπάρχει το κουκούτσι, υπήρχε ένα μικρό αγόρι!!! Χάρηκαν πάρα πολύ και αποφάσισαν να το μεγαλώσουν σαν παιδί τους, ονομάζοντας τον Μομοτάρο, που σημαίνει παιδί ροδάκινο...

Ο Μομοτάρο μεγάλωσε γρήγορα και όταν έφτασε δεκαπέντε ετών, ήταν ήδη πολύ έξυπνος και δυνατός... Τότε όμως άρχισαν προβλήματα στο χωριό τους...

Κάθε τόσο, μία άγρια συμμορία γιγάντων, από ένα κοντινό νησί, ερχόταν και έκλεβε όλα τους τα χρήματα και το φαγητό...
Πολλοί προσπάθησαν να τους σταματήσουν αλλά πάντα κατάφερναν να τους κερδίσουν και τώρα πια ο κόσμος τους έδινε τα πράγματα του για να φεύγουν όσο πιο γρήγορα γινόταν...

Ο Μομοτάρο δεν άντεχε άλλο την κατάσταση αυτή και ένα πρωί κλείστηκε στο δωμάτιο του και άργησε να βγει...

Μετά απο αρκετή ώρα ο Μομοτάρο βγήκε...
-Τι φόρεσες; Ρώτησε η μητέρα του..
-Είναι τα ρούχα του παππού από τον πόλεμο...
Θα πάω στο νησί να πολεμήσω τους γίγαντες!!!

Μάταια προσπάθησαν να τον μεταπείσουν και τελικά, την επόμενη ημέρα, ο Μομοτάρο πήρε ένα σακουλάκι πιτάκια και ξεκίνησε το ταξίδι του...

Στο δρόμο...

Ποιός είναι
εκεί;

-Βγες έξω!!!
-Μη με χτυπήσεις... Θέλω
να μάθω μόνο, τι μυρίζει
τόσο όμορφα...

Είναι πιτάκια της μαμάς και εσύ
αν θέλεις ένα, έλα στο γιγαντονησί,
παρέα με εμένα...

Κάπως έτσι ο Μομοτάρο δεν ήταν μόνος
αλλά είχε μαζί του ένα καινούριο φίλο,
το σκύλο...

Λίγο αργότερα...

-Ποίος πέταξε το μήλο;
-Το ανταλλάσεις με αυτό που μυρίζει τόσο ωραία;
Είπε μια μαϊμού που ήταν κρεμασμένη στο δέντρο...

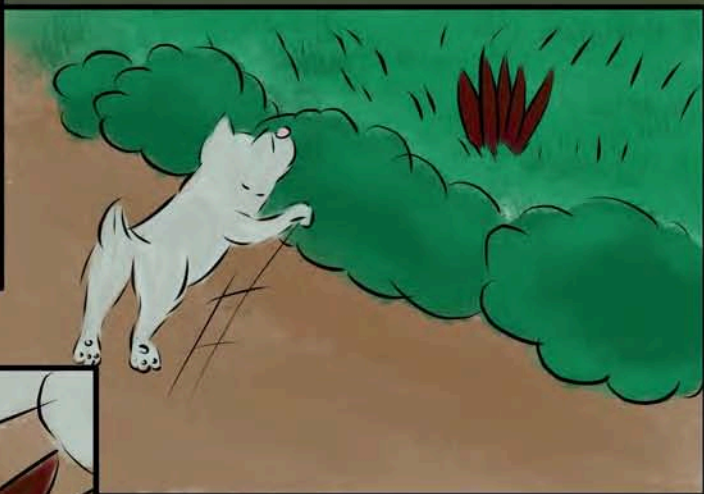
Είναι πιτάκια της μαμάς μου, είπε ο Μομοτάρο... Αν θες θα σου δώσω ένα αν θες να έρθεις μαζί μας στο νησί των γιγάντων... Έτσι στην παρέα τους μπήκε και η μαϊμού...

Πλησιάζοντας στο νησί...

-Τί ήταν αυτό;

-Τι θές φασιανέ;
-Αυτό που μυρίζει
στο σακούλι σου...

Είναι πιτάκια της μαμάς αν
θέλεις ένα, θα πρέπει να
έρθεις παρέα μας στο νησί
των γιγάντων...

Με τον καινούριο φίλο τους λοιπών
η παρέα έφτασε στο νησί...

Ο φασιανός πέταξε και έκλεψε τα κλειδιά τους..
Η μαϊμού πήδηξε και άνοιξε την πόρτα και ο σκύλος όρμισε και έσβησε όλα τα κεριά...

Οι γίγαντες ξύπνησαν και, μέσα στο σκοτάδι, χτυπούσαν ο ένας τον άλλο ψάχνοντας τα όπλα τους...

POW!!!

BOOM

Ταυτόχρονα, ο φασιανός τους χτυπούσε με το ράμφος του η μαϊμού τους τραβούσε τα μαλλιά, ο σκύλος τους δάγκωνε και ο Μομοτάρο τους τρυπούσε με το σπαθί του...

Η συμμορία, νομίζοντας πως τους επιτίθενται άλλοι γίγαντες, παρακάλεσαν για έλεος...

-Πρέπει να μην ορκιστείτε οτι δεν θα ξαναπειράξετε ανθρώπους, είπε ο Μομοτάρο...
-Ορκιζόμαστε, είπαν μαζί οι γίγαντες...

-Μην ξεχνάτε... Ορκιστήκατε, είπε ο Μομοτάρο και άνοιξε το φως... Μόλις οι γίγαντες κατάλαβαν οτι τους ξεγέλασαν τέσσερα μικρά πλάσματα, ντροπιασμένοι τους επέστρεψαν όσα έκλεψαν...

Κάπως έτσι ο Μομοτάρο γύρισε με τους φίλους του στο χωριό του και εκεί μέχρι σήμερα απολαμβάνει ανενόχλητος τα καλύτερα πιτάκια της Ιαπωνίας... Και έζησαν αυτοί καλά... Και εμείς, καλύτερα...

Find us on:
facebook®

“Armadillo Greco Creations”

<http://bit.ly/fbarmadillogreco>

